

Når din verden bryder sammen

Ugens vers

"Holder I ikke fast ved mig, holder jeg ikke fast ved jer!" (Es 7,9).

Introduktion

En sabbat kørte Connie og Roy ind i deres indkørsel efter at have været i kirken. En dværghøne fløj vildt omkring i deres have. Der var noget galt. Disse tamme fugle skulle være i sikkerhed i deres hønsegård, men var sluppet ud. En hurtig undersøgelse afslørede, at en tragedie var i gang. Beethoven, naboens lille hund, var også sluppet ud af sin indhegning, og stod nede ved dammen med Daisy i munden. Daisy var en smuk æglæggende høne med flotte hvide halefjer. Connie ville redde Daisy; men det var for sent. Halsen på hendes lille kæledyr var revet over, og den døde snart efter i Connies arme. Hun satte sig ned i haven med den døde fugl i favnen og tudede.

Et andet kæledyr var meget forvirret. En høj hvid and, som hed Waddlesworth, så, at Connie holdt Daisy, og lod til at antage, at hun havde dræbt hønen. Så i de følgende uger, når Waddlesworth så Connie, ville han gå til angreb på hende og knibe hende ondsksfuldt med sit stærke næb. Nogle gange er det svært at finde ud af, hvem der er dine venner, og hvem der er dine fjender.

I denne uge skal vi studere en af Judas konger, som havde det samme problem, og vi skal forsøge at forstå, hvorfor han traf de forkerte valg, som han til sidst gjorde.

Ugens tekster

- Es 7,1-9
- Es 7,10-13
- Es 7,14

Es 7,1-9

Fare fra nord

2 Kong 15,37-38

2 Kong 16,5-6

Es 7,1-2

Hvilken frygtelig krisesituation kom kong Akaz til at stå i tidligt i sin regeringstid?

Rigerne i det nordlige Israel (Efraim) og Syrien (Aram) slog sig sammen imod den mindre nation Juda mod syd. Dette skete, mens Juda var svækket efter angreb fra edomitterne og filistrene. Juda havde tidligere kæmpet imod Israel; men en alliance mellem Israel og Syrien var en overvældende trussel. Det ser ud til, at Israel og Syrien ønskede at tvinge Juda til at deltage sammen med dem i en koalition mod den stærke kong Tiglat-Pileses III af Assyrien (han kaldes i 2 Kong 15,19 "Pul"), som blev ved med at true dem med sit stadigt voksende imperium. Israel og Syrien havde tilsidesat deres langvarige kamp mod hindanden i lyset af den større ydre fare. Hvis de kunne slå Juda og indsætte en marionetkonge der (Es 7,5-6), kunne de anvende Judas resurser og arbejdskraft.

2 Kong 16,7-9

2 Krøn 28,16

Hvad var Akaz' løsning, da hans verden var ved at gå i opløsning?

I stedet for at indse, at Gud var den eneste ven, som kunne redde ham og hans rige, forsøgte Akaz at blive ven med Tiglat-Pileser III, som var hans fjenders fjende. Assyriekongen tog med glæde imod tilbuddet om at hjælpe mod Syrien og Israel. Ikke alene modtog Tiglat-Pileser en stor bestikkelse fra Akaz, han fik også en god undskyldning til at angribe Syrien, hvilket han øjeblikkeligt gjorde (2 Kong 16,9). Alliancen mellem Syrien og Israel var brudt. På kort sigt så det ud til, at Akaz havde reddet Juda.

En sådan handling fra Akaz' side er ingen overraskelse. Indtil da havde han været en af de værste konger nogen sinde til at herske i Juda (se 2 Kong 16,3-4; 2 Krøn 28,2-4).

Til eftertanke

Når vi læser om, hvordan Akaz var, er det forståeligt, at han reagerede, som han gjorde, da han kom i en farlig situation. Hvad kan vi på et personligt plan lære deraf? Hvis vi ikke er lydige mod Gud nu, hvad får os til at tro, at vi vil have tillid og stole på ham, når vi virkelig kommer i vanskeligheder? Se Jak 2,22; Jer 12,5

Et forsøg på at gribe ind

Es 7,3-9

Akaz vurderede sine politiske valgmuligheder for at modstå truslen fra Israel og Syrien. Men Gud vidste noget, som kongen ikke vidste. For det første var det Gud, som havde tilladt disse vanskeligheder for at straffe Akaz og bringe ham til fornuft (2 Krøn 28,5.19). Desuden vidste Gud, at selv om det fra et menneskeligt synspunkt virkede attraktivt at bede Tiglat-Pileser om hjælp, ville det føre til, at Judas rige ville komme under fremmed styre, som det aldrig ville slippe ud af.

Der var meget, der stod på spil. Gud sendte derfor Esajas for at standse kongen. Esajas skulle forsøge at overtale kongen til ikke at kontakte den assyriske konge. Mødet fandt tilsyneladende sted, mens kongen var ved at inspicere Jerusalems vandforsyning som forberedelse på en eventuel belejring.

Es 7,3

Hvorfor bad Gud Esajas om at medbringe sin søn Shearjashub?

Akaz ville blive forbløffet, når Esajas introducerede sin søn, der hed "En rest vender om". En rest af hvem? Vende om fra hvad? Fordi drengens far var profet, lød navnet som et ildevarslende budskab fra Gud om et folk, der ville ende i fangenskab. Eller handlede det om at angre og omvende sig til Gud? Guds budskab til Akaz var: Det betyder det, du lægger i det! Vend om fra din synd eller bliv ført i landflygtighed. Fra landflygtigheden vil en rest vende tilbage. Valget er dit!

Es 7,4-9

Hvordan henvendte Guds budskab sig til kongens situation?

Truslen fra Syrien og Israel ville forsvinde, og Juda ville blive skånet. Magter, der for Akaz syntes som kæmpestore vulkaner i udbrud, var i Guds øjne kun "to rygende stykker træ" (Es 7,4). Der var ingen grund til, at Akaz skulle appellere om hjælp fra Assyrien. Men for at tage den rigtige beslutning var det nødvendigt for Akaz at stole på Gud og hans løfter. Han var nødt til at være troende for at blive boende (Es 7,9 gl. oversættelse). Ordene for "tro" og "blive boende" kommer fra den samme hebraiske rod, hvorogså ordet for sandhed (det, der er til at stole på) og ordet "Amen" (en bekræftelse af det, der er sandt/til at stole på) kommer fra. Akaz var nødt til at have tillid for at kunne blive tillidsvækkende.

Es 7,9
(sidste del)

Hvorfor er det vigtigt, at vi holder fast ved Gud? Hvad betyder det? Hvordan hænger det sammen med vores tro/tillid?

Endnu en chance

Es 7,10-13

Akaz svarede ikke på Esajas opfordring til at have tillid til Gud. I sin nåde gav Gud kongen endnu en chance, og bad ham om at bede om et tegn, som var "nede fra dødsriget eller oppe fra det høje" (Es 7,11). Her finder vi en af de største invitationer til at tro, som nogen sinde er givet til et menneske. I modsætning til lotterier eller gambling tilføjede Gud intet, der stod med småt. Gud begrænsede ikke engang tilbuddet til halvdelen af sit kongerige, som menneskelige herskere gjorde, når de nåede grænsen for deres gavmildhed (se Est 5,6; Est 7,2; Mark 6,23). Han var parat og villig til at give alt i himlen og på jorden for en ond konge, hvis denne ville tro! Som et tegn kunne Akaz have bedt om et bjerg af guld eller soldater så talrige som sandkornene på Middelhavets strande.

Es 7,12

Hvorfor svarede Akaz, som han gjorde?

Ved første øjekast virker Akaz' svar fromt og respektfuldt. Han ville ikke teste Gud, som israelitterne havde gjort flere hundrede år tidligere under ørkenvandringen (2Mos 17,2; 5 Mos 6,16). Men forskellen var, at her bad Gud ham om at prøve Gud (sml. Mal 3,10). Det ville ikke sætte Guds tålmodighed på prøve, men glæde ham, hvis kongen reagerede positivt på tilbuddet om Guds store gavmildhed. Men Akaz var ikke engang villig til at lade Gud hjælpe ham til at tro. Han lukkede og låste sin hjertedør for at lukke troen ude.

Es 7,13

Hvad siger Esajas i dette vers?

Esajas understregede, at ved at nægte at sætte Gud på prøve, ved udadtil at undlade at besvære Gud, gjorde Akaz lige netop det: han besværede Gud. Men det mest foruroligende ved denne tekst er det faktum, at Esajas her henviser til "min Gud" som en stor kontrast til Es 7,11, hvor profeten beder kongen om at bede om et tegn fra "Herren din Gud". Da Akaz afviste det guddommelige tilbud, afviste han, at Herren var hans Gud. Herren var Esajas' Gud, men ikke Akaz' Gud.

Til eftertanke

Hvad lærer dagens studie os om Guds overbærenhed og villighed til at lede os alle til frelse? Hvad siger det også om et menneskes hjertes blindhed og hårdhed, når det ikke er helt overgivet til Herren? Tror du, at Akaz til sidst ville have troet, hvis Gud havde givet ham et hvilket som helst tegn, kongen havde bedt om? Begrund dit svar.

En søn som tegn

Es 7,11-14

Et tilbud om et tegn "nede fra dødsriget eller oppe fra det høje" fik ikke Akaz til at reagere. Når Gud så siger, at han selv vil give et tegn, forventer vi, at det vil have imponerende dimensioner (sml. Es 55,9; 1 Kor 2,9). Men her er overraskelsen – tegnet er en søn! Hvordan kunne det være et guddommeligt tegn, at en ung kvinde fødte en søn, og kaldte ham "Immanuel"?

Ingen tekst i Det Gamle Testamente omtaler opfyldelsen af dette vigtige tegn, ligesom for de tegn, der blev givet til andre mennesker, som fx Gideon (Dom 6,36-40).

Mulige opfyldelser, udelukkende baseret på Det Gamle Testamente:

1. Fordi ordet for "unge kvinde" henviser til en ung giftmoden kvinde, mener mange, at der er tale om en gift kvinde i Jerusalem, måske Esajas' kone. Esajas fik en søn med "profetinden", som fik profetiske budskaber ifm. de børn, hun fødte (sml. Es 7,3; 8,18). Men sønnen i Es 8,1-4 hed Maher-Shalal Hash-Baz, ikke Immanuel. Tegnene på de to drenge ligner dog hinanden, idet Syrien og det nordlige Israel ville blive ødelagt, inden drengene blev gamle nok til at skelne mellem godt og ondt (Es 7,16; 8,4).
2. Nogle mener, at Immanuel er Hizkija, Akaz' søn, som blev den næste konge. Men navnet Immanuel bliver aldrig brugt om ham.
3. Fordi navnet Immanuel normalt oversættes med "Gud med os", kunne han være den samme specielle søn, som omtales i Esajas 9 og 11. Hvis det er tilfældet, overgår beskrivelsen af ham som ophøjet og guddommelig (Es 9,5) og "Isajs rodsrud" (Es 11,10) det, som kunne bruges selv om en så god konge som Hizkija.
4. Hvis en ugift kvinde fødte en søn, ville barnet være "uægte" på grund af moderens promiskuitet (se 5 Mos 22,20-21). Hvorfor skulle Gud omtale et sådant barn som et tegn, der skulle inspirere til tro?

Det Nye Testamente identificerer Jesus som Immanuel (Matt 1,21-23), født ved et mirakel af en ugift jomfru. Jesus er også den guddommelige søn (Es 9,6; Matt 3,17) og Isajs "rodsrud" og "stub" (Es 11,1.10; Åb 22,16). Om der også har været en "Immanuel" på Akaz' tid, ved vi ikke. Men vi ved, hvad vi har brug for at vide: "Men da tidens fylde kom, sendte Gud sin søn, født af en kvinde" (Gal 4,4).

"Gud er med os"

Es 7,14

På samme måde, som Esajas' børns navne havde en speciel betydning (Shearjashub: "En rest vender om"; Maher-Shalal Hash-Baz: "Til hastigt bytte, hurtigt rov"), har også navnet Immanuel en speciel betydning. Bogstaveligt betyder det "Med os Gud". Oversættelsen "Gud med os" udelader noget meget vigtigt. Hebraiske navne af denne slags indeholder ikke noget udsagnsord, derfor er vi nødt til at indsætte udsagnsordet "at være". Immanuel må derfor oversættes "Gud er med os" (sml. de samme ord i Es 8,10), ligesom navnet Jesus, som er den græske udgave af det forkortede hebraiske navn Yehoshua, eller Josva), betyder "Herren er frelse", hvor udsagnsordet igen er indsat (sml. med Esajas, som betyder "Herrens frelse").

Men navnet Immanuel er ikke kun en abstrakt beskrivelse. Det er en forsikring om et løfte, som opfyldes nu: "Gud er med os"!

Hvilken betydning har løftet om, at Gud er med os?

Der findes ingen stærkere forsikring eller trøst. Gud lover ikke sit folk, at de ikke vil blive udsat for vanskeligheder og smerte; men han lover at være med dem. Salmisten siger: "Selv om jeg går i mørkets dal, frygter jeg intet ondt, for du er hos mig, din stok og din stav er min trøst" (Sl 23,4).

Hos Esajas står der: "Går du gennem vand, er jeg med dig, gennem floder, skyller de ikke sammen over dig; går du gennem ild, bliver du ikke forbrændt, flammen brænder dig ikke" (Es 43,2).

Herren var med, da Daniels tre venner blev kastet i ovnen med flammende ild (Dan 3,23-25). Og da Jakob kæmpede lige til morgenen gryede, var han så tæt på, som han kunne komme – i hans arme (1 Mos 32,34-30).

Selv når Herren ikke viser sig fysisk på jorden, oplever han sit folks erfaringer sammen med dem. Da skaren fordømte Stefanus, så han Jesus "stående ved Guds højre hånd" (ApG 7,55). Stefanus oplevede, at Jesus var med ham også ind i døden.

Til eftertanke

Hvilken forskel gør det, at vi har løftet om, at "Gud er med os", når vi alligevel møder frygtelige prøvelser og lidelse? Er der trøst at hente?

Til videre studium

"De skal give ham navnet Immanuel – det betyder: Gud med os." "Kundskab om Guds herlighed" finder vi "på Jesu Kristi ansigt". Fra evigheds dage var vor Herre Jesus Kristus ét med Faderen; han var "Guds billede", billedet af hans storhed og majestæt, "Guds herligheds glans". Det var for at åbenbare denne herlighed, at han kom til vor verden. Til denne jord, der var formørket af synd, kom han for at åbenbare lyset fra Guds kærlighed – for at være Gud med os. Derfor blev der forudsagt om ham: "De skal give ham navnet Immanuel" (Ellen White, *Jesu liv*, s. 8).

"Det ville have tjent Judas rige bedst, hvis Akaz havde betragtet disse ord som et budskab fra himlen. Men han valgte at stole på fysisk magt og bad hedningerne om hjælp. I sin fortvivlelse sendte han dette bud til Assyriens konge Tiglat-Pileser; 'Jeg er din træl og din søn! Kom op og frels mig fra Arams og Israels konger, som angriber mig!' (2 Kong 16,7). Kongen sendte tillige en kostbar gave fra sit skatkammer og fra templets forråds-kammer" (Ellen White, *Profeter og konger*, s. 161).

Spørgsmål
til drøftelse

- 1. Er det passende at bede Gud om et tegn, når du skal foretage et vigtigt valg? Hvilke farer kan der ligge i at gøre det?**
- 2. Det er godt at få hjælp fra andre mennesker; men hvordan kan vi vide, hvor grænsen går?**
- 3. Den russiske forfatter Leo Tolstoj skrev til en ven, at "når et menneske har indset, at døden er afslutningen på alt, er der heller ikke noget værre end livet." Hvordan kan vi finde modvægt til en sådan udtalelse i forvisningen om, at "Gud er med os"?**

Resumé

Gud bragte den troløse kong Akaz i en situation, hvor han var nødt til at foretage et vanskeligt valg: at tro eller ikke tro, det er spørgsmålet. Selv om Herren tilbød ham et hvilket som helst tegn, som hans fantasi kunne komme frem med, nægtede han at lade Gud vise ham en begrundelse for, hvorfor han skulle tro. I stedet valgte han den assyriske konge som sin "ven".

